

Rogerren futbol zaletasuna

Bazen behin Roger izeneko mutil bat, futbolaren zale amorratua eta batez ere Barçarena. Roger Bartzelonatik gertu dagoen herri txiki batean bizi zen eta arratsaldeak parkean futbolean jolasten ematen zituen lagunekin.

Egun batean, jolasten ari zirela, Rogerrek mugimendu ikusgarri bat egin eta profesional bati ere irribarre eginaraziko zion gol bat sartu zuen. Baina ospatzera joan zenean, ikusi zuen bere taldekideetako bat, Adrià, triste zegoela baloia gelditu ezin izan zuelako.

Ospatzen jarraitu beharrean, gelditu eta Adriàrengana hurbildu zen. Eskua sorbaldan jarri eta esan zion: “Aurretik geldiketa bikaina egin zenuen, Adrià. Oraingoan ez zen ondo atera, baina hurrengoan ziur nago ondo aterako dela. Oso ondo jokatzen duzu atezain!”

Gau hartan, familiarekin afaltzen ari zela, Rogerrek gertatutakoa kontatu zion. Amak, irribarrez, esan zion: “Roger, harro nago zure lagunak zaintzen dituzulako. Futbola joko bat da, baina besteentzat hor egoten jakitea balio handia da”.

Hurrengo asteburuan, herri osoa bildu zen Barçaren partida garrantzitsu bat ikusteko. Roger eta bere familia elkarrekin eseri ziren

herriko plazan, pantaila handi bat jarri zuten tokian. Jokalariak elkarrekin elkarlanean eta ospatzen ikusita, Rogerrek are gehiago ulertu zuen lankidetzaren eta talde-lanaren garrantzia.

Partida ostean, Rogerren aitak futbol txapelketa txiki bat antolatu zuen herriko haurrentzat. Roger aukeratu zuten bere taldeko kapitain izateko. Ikasi zuena gogoratuz, taldekideak motibatzeko ahalegina egin zuen eta baloia partekatu zuen denek parte hartu zezaten.

Egunaren amaieran, bere taldeak txapelketa irabazi ez bazuen ere, Roger pozik sentitu zen. Ikasi zuen irabaztea ez dela kirolean garrantzitsuena den gauza bakarra. Garrantzitsuena emozioak kudeatzea, besteak zaintzea eta helburu komun baten alde elkarrekin lan egitea da.

Gau hartan, oheratu aurretik, Rogerrek jasotako txalo guztietan pentsatu zuen, bai irabazleek bai galtzaileek. Eta loak hartu zuen amets eginez egunen batean futbolean ez bakarrik trebetasunez jokatuko zuela, baizik eta bihotzez eta taldekideekiko errespetuz, Barçako bere idoloak bezala.

Eta horrela, izarrez eta futbol baloiez betetako ametsekin, Roger txikiak ikasi zuen edozein jokotan, eta bizitzan, gauzarik baliotsuena adiskidetasuna, familia eta elkarri laguntza direla.